

Sygnatura akt VI Ka 190/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 czerwca 2021** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Trzeja-Wagner

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale: G. S. przedstawiciela Naczelnika (...)Urzędu Skarbowego w G.

oraz

M. K. Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r.

sprawy **W. K.** ur. (...) w G.

syna J. i A.

oskarżonego z art. 76§2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 2137 ze zm.), art. 62 § 2 kks (w brzmieniu obowiązującym przed 01.10.2017 r.) w zbiegu z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 1 kks i w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 listopada 2020 r. sygnatura akt IX K 719/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 800 zł (osiemset złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 190/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 listopada 2020 r. - sygn. akt IX K 719/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**0.12.1. Ustalenie faktów**

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		W. K.	oskarżony nie był karany	dane o karalności oskarżonego	k. 434
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	dane o karalności oskarżonego	Dokument nie budził wątpliwości co do swojej autentyczności i prawdziwości.

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu oskarżonego winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kiedy to prawidłowo dokonana analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku iż brak jest jednoznacznych dowodów dostatecznie uzasadniających twierdzenie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Należy zwrócić uwagę na niekonsekwencję skarżącego w zakresie stawianych zarzutów. Otóż w pierwszej kolejności podniesiono w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju zarzut winien być		

podniesiony - patrząc rzecz jasna od strony poprawności formalnej, czyli z punktu widzenia pierwotnej przyczyny uchybienia - wówczas, gdy skarżący co do danego uchybienia nie kwestionuje ani sposobu gromadzenia dowodów, ani też oceny ich wiarygodności, a zatem nie upatruje pierwotnej przyczyny zaistniałego uchybienia w obrazie przepisów procesowych, których jedynie skutkiem są błędne ustalenia faktyczne. Zarzut oparty na podstawie odwoławczej z art. 438 pkt 3 k.p.k. należy bowiem formułować tylko wtedy, gdy, zdaniem skarżącego, w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy i trafnie oceniony co do wiarygodności, sąd ustalił fakty, które z tych dowodów nie wynikały (błąd dowolności) lub zaniechał ustalenia faktów, które z nich wynikały i miały znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie (błąd braku). Gdy skarżący dopatruje się przyczyny błędnych ustaleń w obrazie przepisów procesowych związanych ze sposobem ich gromadzenia, czy też oceny (np. w obrazie art. 7 k.p.k.), to powinien podnieść zarzut obrazu tych przepisów i jedynie jako ich skutek (wpływ na treść wyroku) wskazać błędne ustalenia faktyczne.

Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków dokonanych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Zarzut taki powinien

<p>wskazywać nieprawidłowości w rozumowaniu sądu. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - II Wydział Karny z dnia 25 listopada 2019 r. sygn. akt II AKa 264/18). Analiza całości apelacji prowadzi do wniosku, że w rzeczywistości apelujący przyczyn błędnych ustaleń faktycznych dopatruje się, w jego zdaniem, nieprawidłowej ocenie wiarygodności zgromadzonych dowodów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Obrońca oskarżonego nie podał żadnych uzasadnionych powodów mogących doprowadzić do podważenia prawidłowości zaskarżonego wyroku, a w konsekwencji przemawiających za uniewinnieniem od popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu, nie rozwinął także alternatywnie zgłoszonego żądania o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, nie wskazując nawet, która z enumeratywnie wymienionych w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. podstaw umożliwiających wydanie takiego rozstrzygnięcia – zdaniem skarżącego zachodzi, a zatem czy zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k., zachodzą względy przewidziane w art. 454 k.p.k. lub też</p>		

konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.		
Lp.	Zarzut	
3.2	<p>Obraza prawa procesowego mająca wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. sprowadzającą się do przypisania sprawstwa oskarżonemu w wyniku jednostronnej i nieuwzględniającej wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, wydaniu wyroku skazującego wbrew zasadzie obiektywizmu, naruszeniu obowiązku dążenia do prawdy materialnej oraz błędnego uzasadnienia wyroku bez względu na zawarte w nim rozstrzygnięcie, a mianowicie poprzez przypisanie oskarżonemu w ustaleniach faktycznych i części zważeniowej, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu określonego w akcie oskarżenia, co nie znajduje jakiegokolwiek odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd I instancji w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie dowodowe, zgromadził materiał dowodowy, a następnie poddał go trafnej analizie oraz ocenie, która z całą pewnością mieściła się w granicach reguł określonych przez obowiązujące przepisy prawa. Nie doszło w szczególności do przekroczenia granic swobodnej oceny materiału dowodowego, ani		

też naruszenia zasady obiektywizmu czy prawdy materialnej.

Wbrew sugestiom skarżącego, Sąd Rejonowy wnikliwie ocenił wszystkie dowody zgromadzone w sprawie, w tym zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonego. Sąd I instancji w sposób szczegółowy wskazał dlaczego nie dał wiary w pełnym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego bowiem są sprzeczne z zeznaniami świadków A. N., B. B., R. S. i T. H. oraz ustaleniami urzędników skarbowych dokonujących kontroli rachunkowości spółki (...) oraz (...). Zachowania oskarżonego świadczące o jego złej wierze polegały na tym, że: w żaden sposób nie sprawdził podmiotów z którymi wszedł w kontakty handlowe, wszelkich transakcji dokonywał w sposób jak najbardziej odformalizowany, nie zawierał pisemnych umów, i przekazał innym podmiotom zaskakująco duży zakres upoważnienia.

Wbrew twierdzeniu obrońcy oskarżonego odnośnie przypisanego W. K. czynu wymowa dowodów w postaci zeznań świadków A. N., B. B., R. S. i T. H., oraz A. G. jest jednoznaczna. Prawdłowo na podstawie tychże dowodów Sąd meriti ocenił, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Zbędne jest ponowne przytaczanie analizy dowodów dokonanej przez Sąd I instancji, bowiem w pełnej rozciągłości Sąd odwoławczy ją podziela. Obrońca oskarżonego eksponował w swym wywodzie wyjaśnienia oskarżonego, który nie przyznał się do winy oraz przedstawił swoją wersję, jednakże jak wcześniej wskazano również i

w tym zakresie Sąd meriti ocenił prawidłowo ten dowód.

Poza wszelkimi przytoczonymi argumentami, wskazać należy, że ogólnikowość uzasadnienia apelacji, nie pozwala na podzielenie twierdzeń zarzutów. Trzeba zauważyć bowiem, że Skarżący mimo iż podnosi, że zeznania ww. świadków mają kluczowe znaczenie w zakresie wykazania braku popełnienia zarzucanego czynu przez oskarżonego, to jednak w żadnym miejscu nie przytacza fragmentów ani nie wskazuje na fakty, które miałyby zostać przez te zeznania wykazane.

Obrońca podnosi, iż organy państwowe w sposób wybiórczy ustalają podmioty czy też osoby, które pociągają do odpowiedzialności w związku z ich działaniami w tzw. karuzeli podatkowej. W przypadku przedmiotowej sprawy organy zakwestionowały sposób działania spółki kierowanej przez oskarżonego. W wypadku zaniechania przez sąd rozpoznający sprawę skorzystania z uprawnienia do sygnalizacji uchybień w trybie art.19 k.p.k., nie sposób przyjąć nawet teoretycznego wpływu takiego zaniechania na treść wyroku, co jest warunkiem skuteczności zarzutu obrazy prawa procesowego (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Stopień abstrakcyjności zarzutu uniemożliwia szerszą polemikę.

Zarzut obrazy art. 424 k.p.k. nie mógł być skuteczny nie tylko z uwagi na treść art. 455a k.p.k., zgodnie z którym nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k., ale przede wszystkim z tego względu,

że uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone w sposób prawidłowy i umożliwia kontrolę odwoławczą orzeczenia. Treść zarzutu wskazuje przy tym, że w istocie skarżący nie kwestionuje naruszenia art. 424 k.p.k., lecz przedstawioną w uzasadnieniu wyroku ocenę dowodów, co stanowi powielenie zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. Nie można także zaakceptować stanowiska autora omawianej apelacji, że Sąd Rejonowy naruszył zasadę in dubio pro reo zawartą w art. 5 § 2 k.p.k. Zdaniem Sądu odwoławczego w przedmiotowej sprawie nie było w ogóle podstaw do zastosowania tej zasady a zatem chociażby z tego względu zarzut podniesiony w uzasadnieniu apelacji jest chybiony i bezpodstawny. Jeżeli bowiem w danej sprawie Sąd meriti dysponuje chociażby jedynym dowodem pozwalającym na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych to nie ma podstaw do odwoływania się do reguły zawartej w art. 5 § 2 k.p.k. Kwestia interpretacji oraz oceny poszczególnych dowodów zgromadzonych w sprawie może być w takiej sytuacji kwestionowana przez pryzmat zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. a nie 5 § 2 k.p.k., gdyż Sąd meriti nie ma obowiązku przyjęcia wersji najbardziej korzystnej dla oskarżonego. Ma zaś obowiązek ustalenia takiej wersji zdarzenia w zakresie czynu, która ma najpełniejsze oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Wniosek

jw.- w sekcji 3.1

zasadny

	# częściowo zasadny	
	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
z przyczyn przytoczonych powyżej – w sekcji 3.1		

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Wyrok utrzymany w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zarzuty apelacyjne okazały się niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej i z tego powodu nie mogły być uwzględnione. Zaskarżony wyrok jest prawidłowy zarówno w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej zachowania oskarżonego, jak i w zakresie rodzaju i wysokości orzeczonej kary, a także rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 2	Wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez obrońcę oskarżonego, W. K. obciążony został, zgodnie z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks - na rzecz Skarbu Państwa wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 zł oraz wymierzono mu opłatę za drugą instancję w kwocie 800 zł.

1PODPIS

ZAŁĄCZNIK

do uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 15 czerwca 2021 r. sygn. akt VI Ka 190/21

0.1Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie oskarżonego W. K. za przestępstwo skarbowe z art. 76 § 2 kks oraz 62 § 2 kks (w brzmieniu obowiązującym przed 1.10.2017 r.) w zbiegu z art. 7 § 1 kks,	

	w zw. z art. 6 § 1 kks i w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 76 § 2 kks (w brzmieniu obowiązującym przed 1.10.2017 r.) w zbiegu z art. 7 § 2 kks		
0.11.3.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść #na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art.438 pkt 1 k.p.k.– obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k.– błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k.– rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art.439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana